

PRAWDZIWI I FAŁSZYWI PROROCY

W Księdze Daniela 11:32 napisano, że ci, którzy są pod wpływem ducha antychrysta używają gładkich słów, czyli pochlebstw, aby przyciągnąć ludzi do siebie. Pochlebstwo cechowało wszystkich fałszywych proroków w całej historii Kościoła. Natomiast niewątpliwą cechą każdego prawdziwego proroka było napominanie.

Fałszywi prorocy schlebiali ludziom, aby przyciągnąć ich do własnej grupy, aby budować własne królestwa i zyskać uznanie ludzi, aby zwiększać zyski. Wielu fałszywych proroków utrzymuje ciągłe kontakty z ludźmi, aby mieć nieustanną kontrolę nad ich życiem. Jednak ich listy nie będą nigdy zawierać słów nagany ani korekty (jak listy apostołów i słowa Pana w Księdze Objawienia 2 i 3), tylko same pochlebstwa i pochwały.

Pochlebstwa kalają ludzkie serce, bo prowadzą do pychy i samozadowolenia. Natomiast korekta oczyszcza ludzkie serce i sprawia, że człowiek staje się czysty. Jezus powiedział: „*Wszystkich, których miłuję, karzę i smagam*” (Obj 3:19). Dlatego nagana jest przejawem Bożej miłości.

Jeśli Bóg wysła do nas proroka, aby nas napominał, wtedy jest to dowód, że Bóg nas kocha. A gdy Bóg opuszcza jakiś zbor, wtedy ma już pośród nich proroka, który mógłby ich skarcić (Ps 74:1 i 9). Zamiast tego, będzie tam wielu kaznodziejów głoszących pochlebne słowa (2Tm 4:3-4). Gdy takie coś ma miejsce, wtedy obrazuje to tragiczny stan tego zboru i każdego jego członka.

W Księdze Objawienia 2 i 3, widzimy, że aż pięć z siedmiu zborów było w złym stanie, ale Pan nie opuścił ich definitywnie. Widocznym dowodem tego jest to, że kazał jeszcze wysłać do tych zborów listy napominające, pisane przez proroka, którym był apostoł Jan.

Jan kieruje do przełożonych tych zborów mocne słowa, takie jak: „*Utraciłeś swoją pierwszą miłość. Jesteś martwym duchowo, biednym, ślepym i nagim nieszczęśnikiem*”. Jeśli przełożeni zboru nie reagują na takie słowa i nie nawracają się do Pana, to Pan opuszcza taki zbor.

Gdy Pan „*usunie swój świecznik*” (Obj 2:5) z jakiegoś zboru, to już nie wyśle tam swojego proroka, aby karcił przełożonych tego zboru. Wtedy przejmują taki zbor fałszywi prorocy i na wszystkich niedzielnych spotkaniach, regularnie karmią ludzi gładkimi słowami! Ta zasada odnosi się do wszystkich zborów w każdym pokoleniu na przełomie dwudziestu wieków. Także dzisiaj wśród nas.

Zac Poonen

True And False Prophets / 20.05.2010